

VIDA PARROQUIAL

Del 27 de gener al 3 de febrer del 2019

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Projecció d'una pel·lícula:** Diumenge 3 de febrer a les 17h. a la Sala Parroquial, projecció de la pel·lícula "Si Dios quiere".

* **Estadístiques de l'any 2018:** 19 Bateigs, 19 Primeres Comunions, 9 confirmacions, 9 casaments, 26 funerals i 36 enterraments.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h. Els qui voleu fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.
Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

27 gener 2019. Setmana III durant l'any. Cicle C. nº 4
Lectures: Ne 8, 2-4.5-6.8-10 1 Co 12, 12-30 Lc 1, 14, 4, 14-21

JESÚS, OIENT I PROCLAMADOR DE LA PARAULA

Lluc comença el seu evangeli amb una declaració d'intencions: desitja que Teòfil, i tots nosaltres, «*amics de Déu*», coneguem la solidesa de l'ensenyament rebut. Per això ha escrit informant-se acuradament d'aquelles persones que van ser testimonis oculars i després comunicadors de la Bona Notícia de Jesús. Immediatament, la lectura litúrgica salta a la primera actuació pública de Jesús, proclamant la Paraula i comentant-la a la sinagoga de Natzaret. És significatiu que Lluc presenti la primera predicació pública de Jesús a l'interior d'una celebració litúrgica. I encara remarca que no era una cosa ocasional, sinó habitual. Va a la sinagoga «*com tenia costum*», és a dir, des de la infantesa era oient assidu de la Paraula. I també subratlla que estava «*ple del poder de l'Esperit*». A més, l'escena de Natzaret ens diu que aquest Esperit, del qual Jesús està curull, el fa ser el proclamador, l'interpret autoritzat i –encara i sobretot– la Paraula encarnada, feta vida en la seva persona. En diàleg amb la vida del seu poble i amb la situació de la Palestina del seu temps. Quan Jesús llegeix a Natzaret, la comunitat reunida està pendent de les paraules d'Isaïes que es proclamen, i això és

prou important. Però l'evangelista orienta cap el que passa després: Jesús plega el volum i tots fixen els ulls en ell.

Perquè aquest és l'objectiu de la comunitat que escolta amb fe i guiada per la llum de l'Esperit: a través de l'Escriptura –especialment els evangelis– ens proposem de conèixer i adherir-nos a Crist, Paraula feta vida. «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura».

LA PARAULA QUE AVUI PROCLAMEM

La proclamació de la Paraula té la missió d'anar transformant les nostres vides. És una Bona Notícia que, segons Nehemies, vol transmetre l'alegria i el coratge que dona saber que Déu ens estima i està content que siguem el seu poble. I per això crea fraternitat i capacitat de compartir «Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als que no s'havien portat res». I especialment té

la missió de tornar-se una Paraula viva i encarnada en nosaltres. No es tracta tant de la lletra escrita en un llibre, com de la persona de Jesús, que és el qui ha vingut a portar definitivament Bones Notícies de part de Déu als desvalguts, als captius, als cecs, als oprimits. La comunitat que escolta té la vocació de ser, avui i aquí, aquesta Bona Notícia, tal com va ser-ho la persona de Jesús

LA SANTE DAT EN EL MÓN ACTUAL, pel Papa Francesc

Cal lluitar i estar atents davant de les nostres pròpies inclinacions agressives i egocèntriques per no permetre que arrelin: «Si us indigneu, no arribeu a pecar; que la posta de sol no us trobi encara ressentits» (Ef 4,26). També els cristians poden formar part de xarxes de violència verbal a través d'internet i dels diversos fòrums o espais d'intercanvi digital. Fins i tot en mitjans catòlics es poden perdre els límits, se solen naturalitzar la difamació i la calúnnia, i semblen quedar fora tota ètica i respecte per la fama d'altri. Així

es produeix un perillós dualisme, perquè en aquestes xarxes es diuen coses que no serien tolerables en la vida pública, i es busca compensar les pròpies insatisfaccions descarregant amb fúria els desitjos de venjança. Crida l'atenció que de vegades, prenent defensa d'altres manaments, es passa per alt completament el vuitè: «No aixecar fals testimoni ni mentir», i es destrossa la imatge aliena sense pietat. Ordinàriament l'alegria cristiana està acompanyada del sentit de l'humor .

El mal humor no és un signe de santedat . De vegades la tristesa té a veure amb la ingratitud, amb estar tan tancats en ells mateixos fins al punt

d'esdevenir incapaços de reconèixer els regals de Déu. L'amor fratern multiplica la nostra capacitat de goig, ja que ens fa capaços de gaudir amb el bé dels altres: «Alegreu-vos amb els qui estan alegres» (Rm 12,15). «Ens alegrem quan som febles, per tal que vosaltres sigueu forts» (2Co 13,9). En canvi, si «ens concentrem en les nostres pròpies necessitats, ens condemnem a viure amb poca alegria».

La vida comunitària, a la família, a la parròquia, a la comunitat religiosa o a qualsevol altra, està feta de molts petits detalls quotidians. Recordem com Jesús convidava els seus deixebles a prestar atenció als detalls. El petit detall que s'estava acabant el vi en una festa. El petit detall que faltava una ovella. El petit detall de la vídua que va oferir les seves dues petites monedes. El petit detall de tenir oli de recanvi per a les torxes per si el nuvi es retardava. El petit detall de demanar als seus deixebles que mirassin quants pans tenien. El petit detall de tenir un caliu preparat i un peix a la graella mentre esperava els deixebles de matinada. La comunitat que preserva els petits detalls de l'amor, on els membres es cuiden els uns als altres.

** Penso en la gent de «les meves portes del costat», en les persones que viuen prop meu. Tenint-les ben presents, contemplo en cada una d'elles els «signes de la presència de Déu» que hi ha.

** L'ús dels mitjans actuals per a les relacions amb les persones... l'alegria que podem trobar en l'amor fratern... la vida comunitària i els petits detalls... tres exemples de per on pot passar la nostra santedat. Penso en com aquests o altres aspectes de la meua vida em permeten de viure joiosament la vida cristiana.